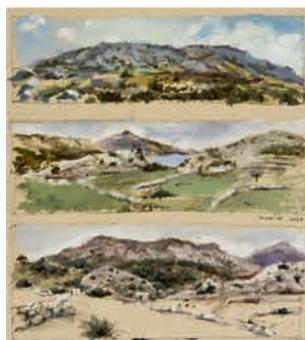

ΜΑΤΩ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
ΜΑΤΟ ΙΟΑΝΝΙΔΟΥ

2008-2012

ΤΌΠΟΙ
places

ΤΟΠΙΑ
landscapes

*Έρημο βουνό, δεν φαίνεται άνθρωπος
Αλλ'ακούεται ανθρώπινη φωνή
Ηλιαχτίδα φθάνει βαθιά στο δάσος
Και αντανακλά σε πράσινα βρύα
WANG WEI
701-761μ.Χ*

Οι στάσεις στην καλλιτεχνική διαδρομή της Μάτως Ιωαννίδου είναι το αποτέλεσμα πολύχρονων ερευνών στην μετάφραση ή μετάπλαση, του κόσμου ως ένα προσωπικό ζωγραφικό κείμενο. Η καλλιτέχνις 'γράφει' με γνώμονα τον άνθρωπο και τη φύση. Καθώς τα τοπία ανοίγονται μπροστά μας κάθε στοιχείο της ελληνικής γης – από το μεγαλειώδες βουνό ως το ταπεινό στάχυ – αποκτά αρμονία και πνευματικότητα και γίνεται σύμβολο της ανθρώπινης ψυχής.

Το άγριο τοπίο, η σύνθεση του γαλάζιου ουρανού με τα σύννεφα, οι πέτρες, τα χόρτα, τα βουνά, ο δρόμος, η φύση είναι πάντα ο εσωτερικός 'χώρος', το προσωπικό βίωμα, ένα αμάλγαμα αισθήσεων οι οποίες γίνονται η απαρχή της δημιουργίας. Η συνθετική λιτότητα της φύσης αποδομείται σε θαυύσματα, σε εικόνες που χωρίζονται σε δίπτυχα και τρίπτυχα για να ενωθούν εκ νέου και να δώσουν 'απλόχερα' στον θεατή τη σύνθεση του 'όλου'. Στην αναζήτηση της ουσίας του τοπίου ο σπουδαίος κινέζος ποιητής και ζωγράφος του 8^{ου} αιώνα Wang Wei, υποστήριζε ότι η φύση φανερώνεται με απλό 'ήχο': « Όποιος κοιτά με διεισδυτικότητα θεωρεί πρώτα τη φανέρωση των πνοών. Κατόπιν διακρίνει το καθαρό και το θολό.[...] Διευθετεί τη μεγαλοπρεπή συμπεριφορά μεταξύ της πληθώρας των κορφών. Το πολύ οδηγεί στη σύγχυση, το λίγο προκαλεί τη χαλάρωση.»

Στα ΤΟΠΙΑ, ακρίβεια στην απεικόνιση και θάμπος συνυπάρχουν μέσα σε ένα τρισδιάστατο, ανάγλυφο οπτικό 'όλο'. Επιφάνειες γεμάτες φως και μύριες παραλλαγές σκιών συνθέτουν την προσωπική ενατένιση στη μυθολογική φύση. Πάμπολλες φορές αυθόρμητες χειρονομίες χρώματος, αφηρημένα ίχνη, διαπερνούν την παράσταση εμπλέκοντας τον θεατή σε ένα παιχνίδι μυστηρίου ως προς το μέχρι που μπορεί να φτάσει η ελεύθερη χειρονομία της έκφρασης. Η Μάτω Ιωαννίδου τολμά! Και παρεμβαίνει στη φύση με δυναμικό, επιθετικό, θηλυκό, σχεδόν, τρόπο. Ανταποκρίνεται πλέρια στη δυναμική των χρωμάτων που της επιτρέπουν να αποκαλύψει την εσωτερική σύλληψη της φύσης, τον προσωπικό ρεμβασμό του επέκεινα όπου ο δυϊσμός του Απολλώνειου και του Διονυσιακού στοιχείου –όπως το αντιλαμβάνεται ο Νίτσε- αποτελεί βασικό στοιχείο του έργου στην αποκάλυψη των αντιθέτων. Στο 'τρίπτυχο' μορφή – φως – χρώμα, η Ιωαννίδου παραθέτει τον ηδονισμό της φύσης μέσα από εικόνες άμεσης παρατήρησης, εικόνες αλήθειας φιλτραρισμένες μέσα από μνήμες τόπων που της είναι οικείοι.

Πιστή στη συνέχιση της παράδοσης της τοπιογραφίας στην Ελλάδα συχνά μελετά -στα ίχνη του Δημήτρη Πικιώνη - τα ρεαλιστικά στοιχεία των ανθρώπων και των εθίμων του τόπου - και συγκεκριμένα της Καρπάθου – εντυφώνοντας σε συγκεκριμένες τοπικές και παραδοσιακές μνήμες και καταστάσεις. Ο ίδιος ο Πικιώνης στο κείμενό του «Συναισθηματική Τοπιογραφία» (1935) γράφει: «Το έντυμα τούτο της χωριάτισσας έχει πτυχώσεις που, έτσι καθώς αιωρούνται γύρω από τους αστραγάλους της, διαγράφουν επάνω στο έδαφος τα σχήματα των ορέων· και το υφαντό του κόσμημα, εκεί κάτω, φαντάζει ως ζωφόρος»

Στα έργα ανάμεσα στη γη και τον ουρανό παρεμβάλλεται ως δια μαγείας ένα πλουμιστό παραδοσιακό φυλαχτό, οι χωριάτισσες αιωρούνται στη σκιά των βουνών. Η σουρεαλιστική σχέση του 'ίχνους' με τον τόπο είναι μία στοχαστική κατάθεση της καλλιτέχνιδος για να σκεφτούμε εκ νέου τη σχέση της μνήμης και της κληρονομιάς και τις μορφολογικές και πνευματικές αλλαγές που δέχεται η ελληνική γη καθημερινά. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο τα προσκυνητάρια στα έργα φαντάζουν ως αντίλογος στην κυνική διάσταση της σύγχρονης ζωής. Η αρχετυπική δύναμη της προσφοράς και η αποκρυφιστική σημειολογία της τελετουργίας, είναι στοιχεία εξιλέωσης, εξαγνισμού και δημιουργικής επικοινωνίας.

Η μελέτη της φύσης δεν γίνεται με ιμπρεσιονιστικούς κανόνες, ως ανάλυση φωτός και σύνθεσης. Τα ΤΟΠΙΑ είναι έργα αμεσότητας και ακρίβειας – εικονικής, χρωματικής και συναισθηματικής- στα οποία νιώθει ο θεατής την όσμωση με το χώμα, το φως, τα δέντρα και τα χρώματα των νησιών και των πλαγιών. Η ατμοσφαιρική αντίληψη και η ποιότητα του κάθε στοιχείου, συγκροτούν μία αιώνια αλήθεια. Οι λεπτομέρειες και οι μικρές φιγούρες των συνθέσεων της Μάτως Ιωαννίδου αυξάνουν την απεραντοσύνη του τοπίου. Του τόπου που γεννά τα πάντα.

Μαργαρίτα Καταγά
Ιούλιος 2012

Meet no one on the empty mountain.
Hear only echoes of men's voices.
Light falls through the deep wood,
Shines softly on the green moss.

WANG WEI
701-761μ.X

The stops on Mato Ioannidou's artistic course are the result of many years of research, dedicated in translating or transforming the world into a personal plastic art "text". The artist "writes", with reference to man and nature. As landscapes unfold before our eyes, every element of the Greek land –from the sublime mountain to the humble wheat plant- acquires harmony and spirituality, and becomes a symbol of the human soul.

The wildness of the landscape, the composition of the blue sky with the clouds, the stones, the weeds, the mountains, the road, the nature are always the inner "space", the personal experience, the amalgam of sensations which become the starting point of creation. The simplicity of nature's composition is deconstructed into fragments, into images divided into diptychs and triptychs, for them to be recomposed and to reveal "lavishly" to the spectator the composition of the whole. The great Chinese painter and poet of the 8th century, Wang Wei, in search of the essence of the landscape, argues that nature reveals itself with a simple "sound": "Whoever has an incisive look, considers first the manifestation of spirits. Then, he distinguishes between what is clear and what is blurred [...]. He settles the majestic behavior of the numerous mountain tops. Too much leads to confusion, too little provokes relaxation.»

In LANDSCAPES, precision in depiction coexists with blurred representations in a three-dimensional, visual "whole". Surfaces full of light and thousands of variations constitute the personal way of looking into the mythological nature. Very often spontaneous gestures of color, abstract traces trespass the representation, involving the spectator into a game of mystery as to how far, free gesture of expression can go. Mato Ioannidou is daring! And she intervenes in nature in a dynamic, aggressive, almost feminine way. She fully responds to the power of colors, which allows her to reveal the inner sense of nature, the personal daydreaming of the beyond, where the duality of the element of Apollo and of Dionysus –in the way Nietzsche sees it- becomes an important element of the work as far as it reveals its inner contrasts...

In the "triptych" shape – light – color, Ioannidou presents nature's hedonism through images of direct observation, images of truth, infiltrated by memories of familiar places.

Faithful to the tradition of topography in Greece, she often explores –in the traces of Dimitris Pikionis- the realistic elements of people and customs of each place –and notably of Karpathos- looking into specific local and traditional memories and situations. Pikionis himself, in his text "Sentimental topography" (1935) writes: "This peasant's dress has pleats that, the way they float around the angles, depict the mountains' shapes on the ground; and its woven decoration, down there, looks like a frieze".

In the paintings, a traditional, highly decorative charm is interjected between earth and sky, in a magical way, while women of the village are floating under the shade of the mountains. The surrealistic relationship of "the trace" and the place is a reflective statement of the artist in order for us to reconsider the relationship between memory and heritage and the morphological and spiritual changes inflicted on Greek land every day. In such a context, the icon stands in the paintings, look like an answer to the cynical dimension of modern life. The archetypal power of offering and the mystical semiology of ceremony are elements of redemption, purification and creative communication.

The study of nature is not performed through impressionistic rules, that is, through analysis of light and composition. The LANDSCAPES are works with immediacy and precision –regarding images, color and emotions- in which the spectator feels the osmosis with the ground, the light, the trees and the ground of islands and slopes. The evocative conception and the quality of each element constitute an eternal truth. The details and the small forms of Matos' Ioannidou compositions stress even more the immensity of the landscape: the place that gives birth to everything.

Margarita Kataga
July 2012

σχέδια, κάρβουνο γκουάς, 2,25X1,10μ. 2011
sketches, charcoal gouache 2,25X1,10m. 2011

λάδι σε μουσαμά 1,20X1,10μ. 2010
oil on canvas 1,20X1,10m. 2010

λάδι σε μουσαμά 0,80X0,60 μ. 2010
oil on canvas 0,80X0,60m. 2010

λάδι σε μουσαμά 0,49X0,93 μ. 2010
oil on canvas 0,49X0,93 m. 2010

λάδι σε μουσαμά 1,20X0,60 μ. 2010
oil on canvas 1,20X0,60 m. 2010

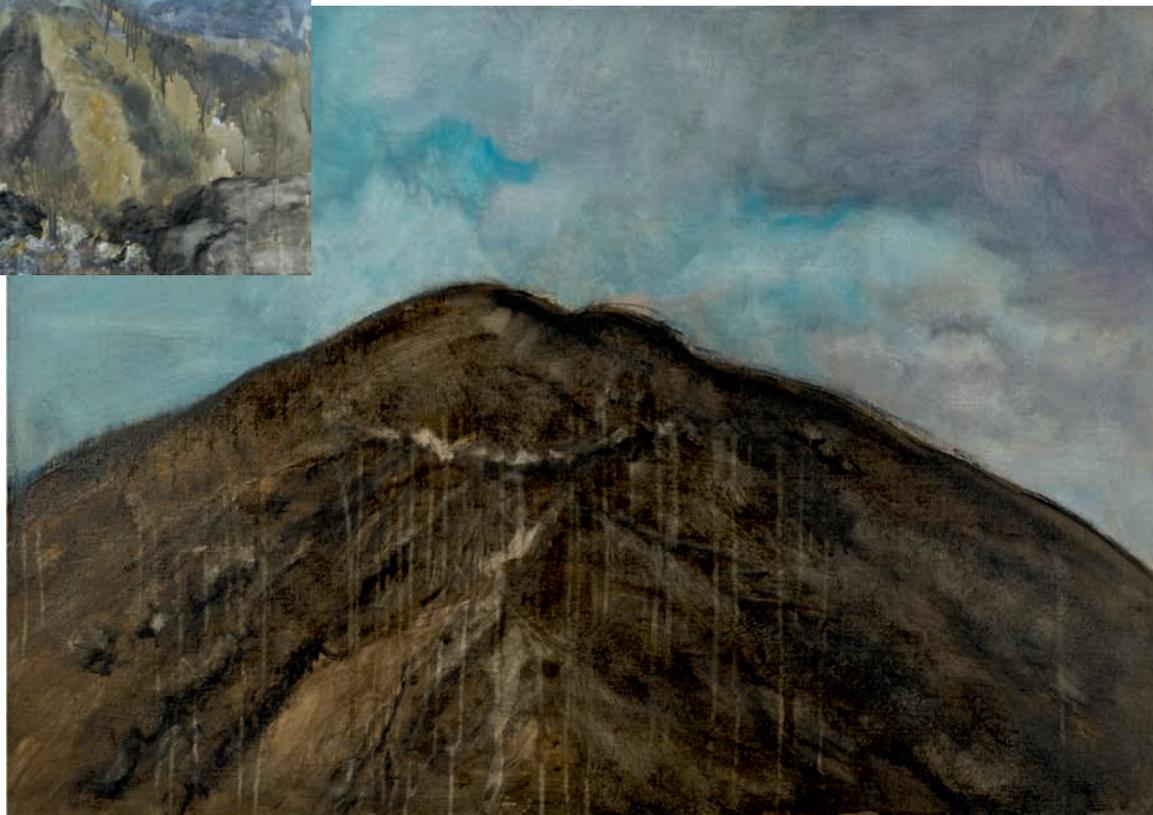
λάδι σε μουσαμά 0,80X1,00 μ. 2010
oil on canvas 0,80X1,00 m. 2010

μικτή τεχνική 2,30Χ0,92 μ. 2008
mixed media 2,30Χ0,92 m. 2008

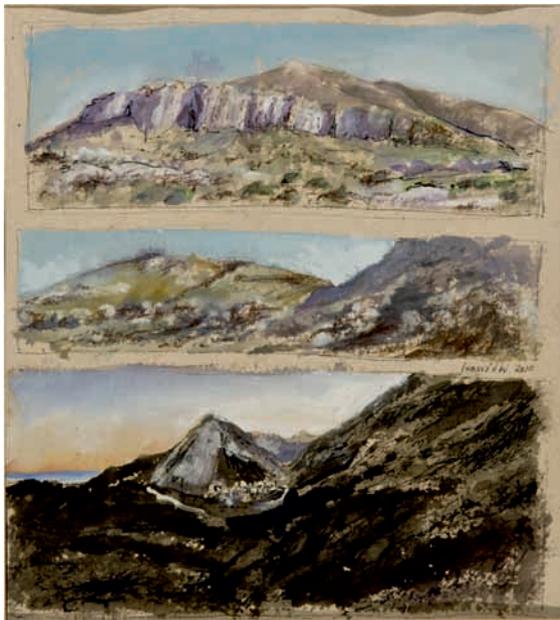
λάδι σε μουσαμά 0,80X1,00 μ. 2010
oil on canvas 0,80X1,00 m. 2010

λάδι σε μουσαμά 0,70X1,00 μ. 2010
oil on canvas 0,70X1,00 m. 2010

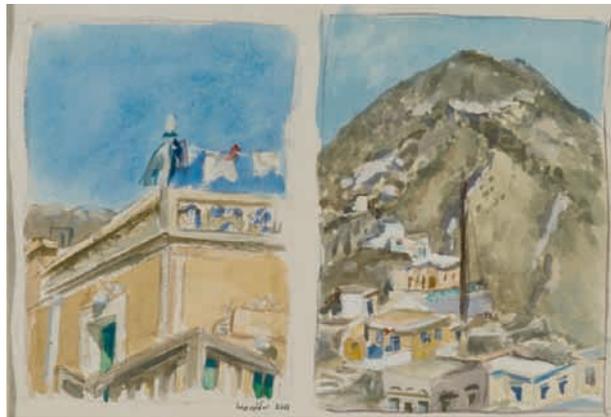
λάδι σε μουσαμά 1,00X0,80 μ. 2010
oil on canvas 1,00X0,80 m. 2010

ακουαρέλες σινική 0,30X0,29 μ. 2009
ink 0,30X0,29 m. 2009

ακουαρέλες 0,29X0,19 μ. 2007
watercolor 0,29X0,19 m. 2007

ακουαρέλες 0,29X0,19 μ. 2007
watercolor 0,29X0,19 m. 2007

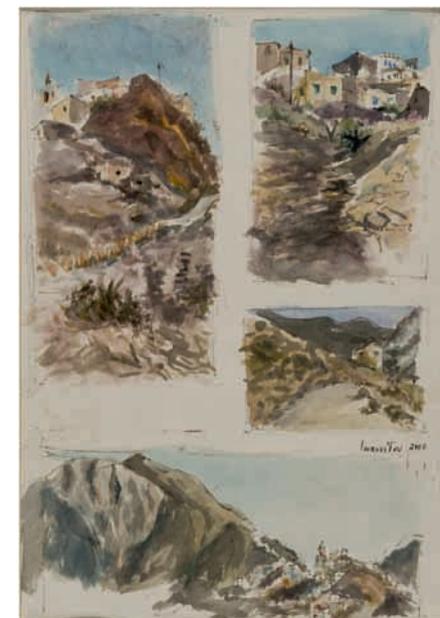
ακουαρέλες 0,29X0,19 μ. 2007
watercolor 0,29X0,19 2007

ακουαρέλες, σινική 0,30X0,28 μ. 2007
watercolor 0,30X0,28 m. 2007

ακουαρέλες 0,29X0,19 μ. 2007
watercolor 0,29X0,19 m. 2007

ακουαρέλες 0,29X0,19 μ. 2007
watercolor 0,29X0,19 2007

λάδι σε μουσαμά 2,10X1,00μ. 2011
oil on canvas 2,10X1,00 m. 2011

μικτή τεχνική 0,60X0,50 μ. 2010
mixed media 0,60X0,50 m. 2010

λάδι σε μουσαμά 1,00X0,70 μ. 2010
oil on canvas 1,00X0,70 m. 2010

λάδι σε μουσαμά 1,10X1,00 μ. 2011
oil on canvas 1,10X1,00 m. 2011

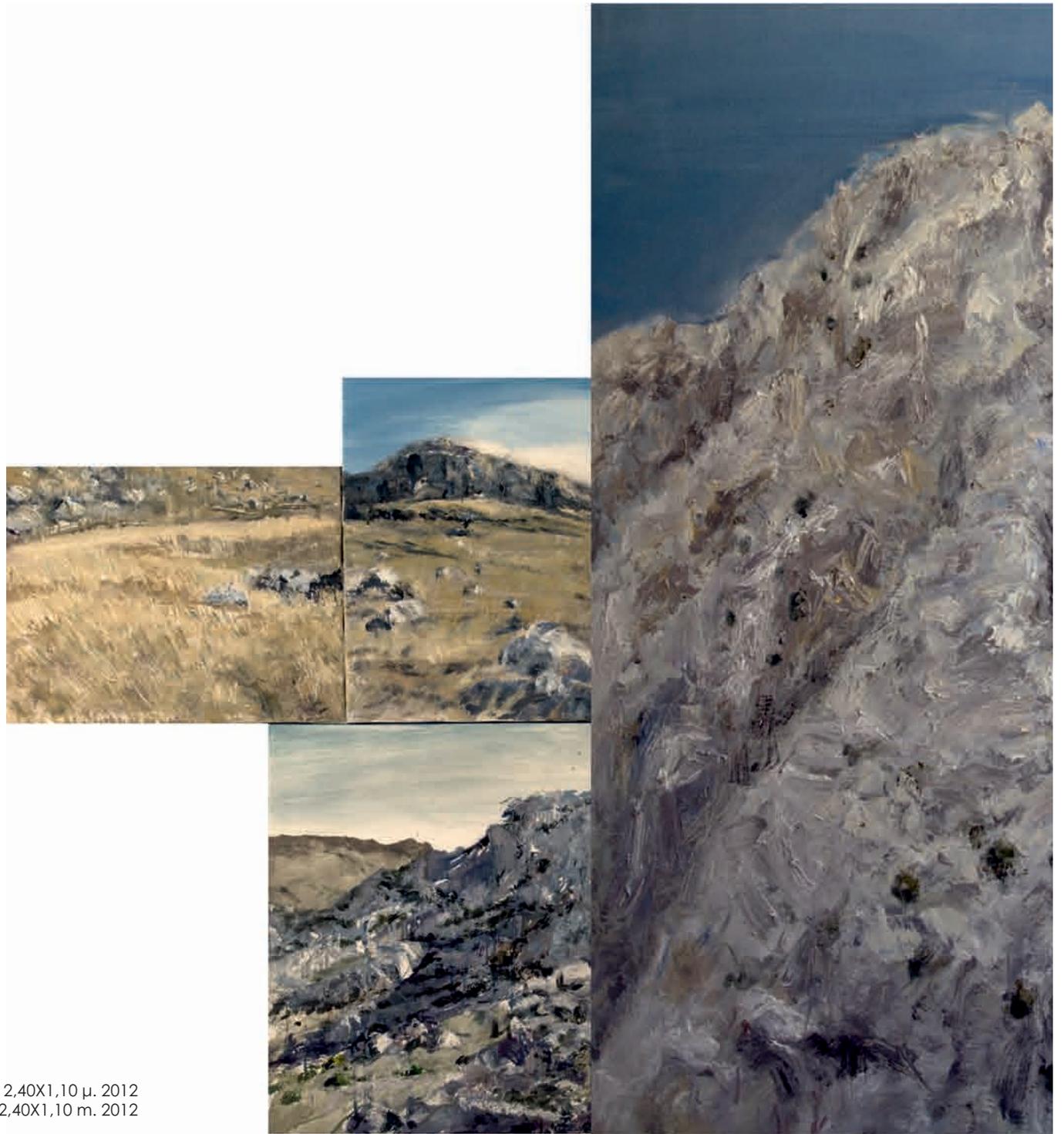

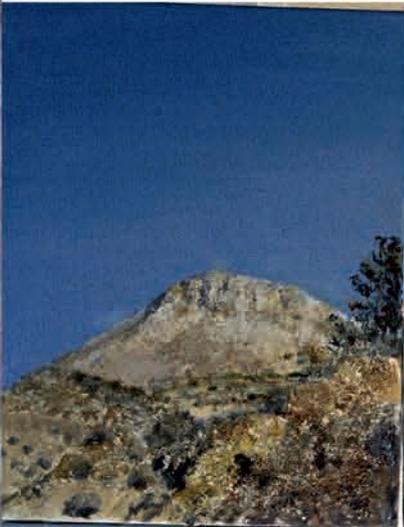
λάδι σε μουσαμά 1,20X0,60 μ. 2009
oil on canvas 1,20X0,60 m. 2009

λάδι σε μουσαμά 1,48X1,50 μ. 2012
oil on canvas 1,48X1,50 m. 2012

λάδι σε μουσαμά 2,40X1,10 μ. 2012
oil on canvas 2,40X1,10 m. 2012

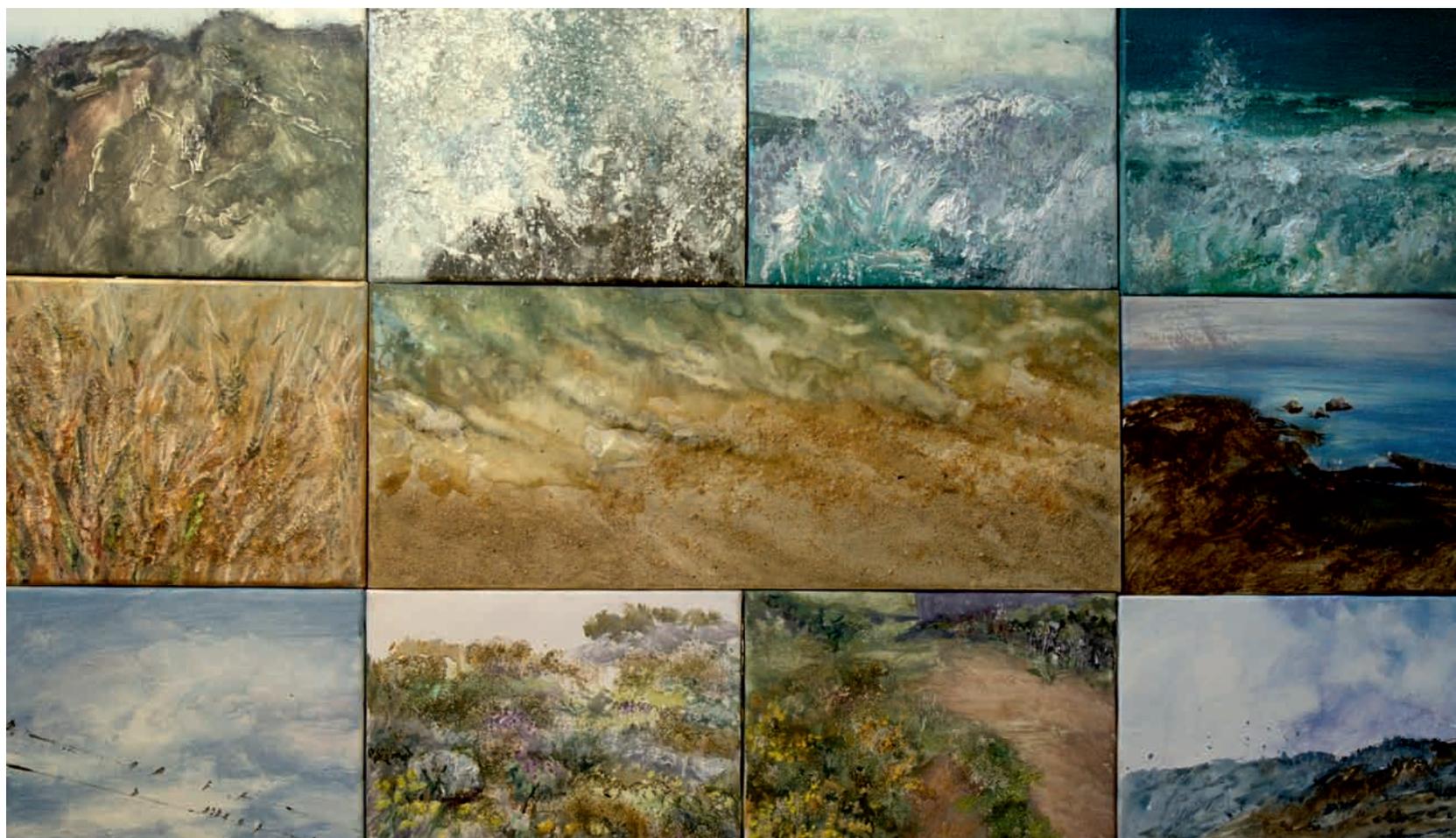

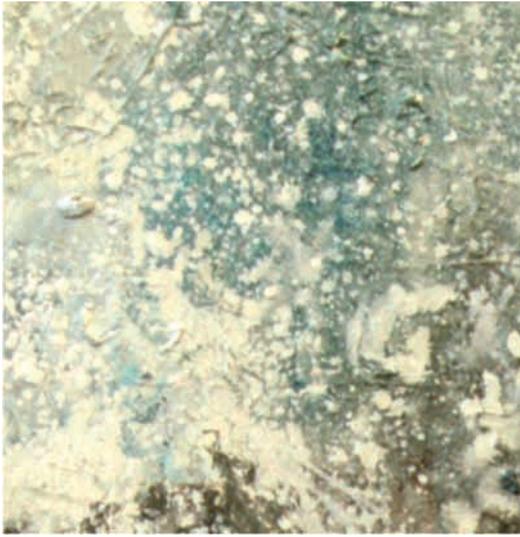

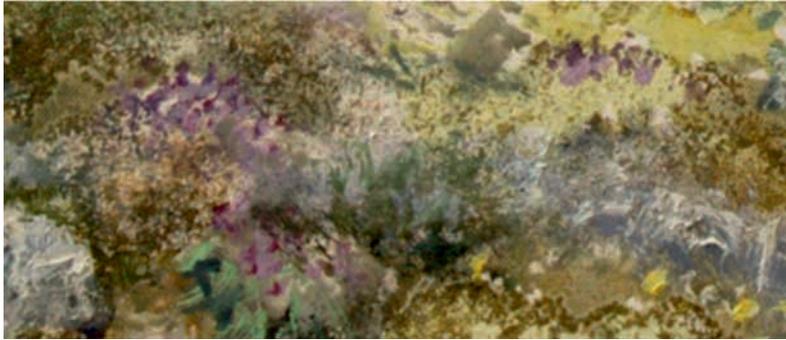
Λάδι σε μουσαμά, 1,50X1,20 μ. 2011
oil on canvas 1,50X1,20 m. 2011

μικτή τεχνική, 1.20X0.72 μ. 2012
mixed media 1,20X0,72 m. 2012

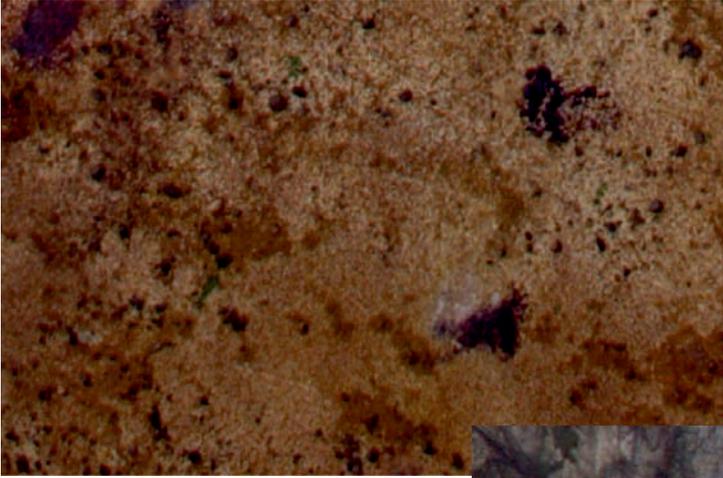

28 λάδι σε μουσαμά, 1,50X1,00 μ. 2012
oil on canvas 1,50X1,00 m. 2012

λάδι σε μουσαμά, 1,00X0,80 μ. 2012
oil on canvas 1,00X0,80 m. 2012

λάδι σε μουσαμά, 2,20X1,60 μ. 2012
oil on canvas 2,20X1,60 m. 2012

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960.

Σπούδασε γαλλική φιλολογία και θεατρολογία (Σορβόννη 1978-1985) και ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών του Παρισιού (εργαστήρια R. Plin και J. Bertholle, 1981-1985).

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Από το 1987 έως το 2001 εργάστηκε ως καθηγήτρια καλλιτεχνικών στην «Ελληνογαλλική Σχολή Αγ. Παρασκευής».

Από το 1990-1996 συνεργάστηκε με το Κέντρο Γραμμάτων και Τεχνών «ΑΠΟΨΗ» στο εργαστήριο της ζωγραφικής.

Το 1997 ίδρυσε το Κέντρο Εικαστικών Εργαστηρίων «ΛΕΣΧΗ» όπου δίδαξε ζωγραφική και ψηφιδωτό σε ενήλικες και παιδιά έως το 2011.

Συνεργάζεται με το Τ.Α.Π. (Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων - Υπουργείο Πολιτισμού) για την παραγωγή πιστών αντιγράφων ψηφιδωτών στα πωλητήρια των Εθνικών Μουσείων.

Από το 1999 έως σήμερα έχει σκηνοθετήσει, θεατρικές παραστάσεις για παιδιά στον δρόμο από γνωστά ή πρωτότυπα παραμύθια.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

1985 : Εργαστήριο Bertholle «Maison Mansart», Παρίσι.

1987 : Πανελλήνια Καλλιτεχνική Έκθεση, Ο.Λ.Π.

1988 : ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ, αίθουσα Τέχνης, Αθήνα (ατομική).

1989 : ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ – Ναύπλιο (ατομική).

1989 : «Συμπαράσταση στην Αρμενία», Πινακοθήκη Πιερίδη, Αθήνα.

1990 : «Εικαστικοί καλλιτέχνες της Καισαριανής», συνεργασία της Εθνικής Τράπεζας και του Δήμου Καισαριανής, Αθήνα.

1990 : ΑΔΥΤΟ, Αίθουσα Τέχνης, Αθήνα (ατομική).

1993 : ANNY BALTA GALLERY, «3 Νέοι Καλλιτέχνες» Θεσσαλονίκη

1995 : GALERIE 3, Αθήνα (ατομική)

1996 : ΑΠΟΨΗ, Αθήνα «Ιστορία ενός έργου»

2000 : ART GALLERY MINIMA, Μύκονος (ατομική)

2001 : ΦΩΝΕΣ cafe-live, Αθήνα, «Σχέδια - live»

2001 : ART TOWER - Αθήνα (ατομική)

2003 : ΓΚΑΛΕΡΙ ΑΣΤΡΑ, Αθήνα, (ατομική)

2005 : ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2005, Σύρος (ατομική)

2006 : ΑΔΑΜ GALLERY, Αθήνα (ατομική)

2007 : SOUTHEASTERN UNIVERSITY, Λονδίνο, Συμμετοχή σε ομαδική έκθεση με θέμα: «Σύγχρονες Γυναίκες Εικαστικές καλλιτέχνιδες»

2008 : ΑΔΑΜ GALLERY, Αθήνα (ατομική)

2010 : ΔΩΔΕΚΑΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΨΗΦΙΔΩΤΟΥ, Ανακοίνωση με θέμα «Το Ψηφιδωτό παραμένει επίκαιρο». Αθήνα-ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΟΧΑΡΑΚΗ

2012 : ΓΚΑΛΕΡΙ ΤΗΣ ΕΡΣΗΣ, Αθήνα (ατομική)

Mato Ioannidou was born in Athens in 1960.

She studied French literature and teatrology (Sorbonne 1978-1985) and painting at the School of Fine Arts in Paris (workshops of R. Plin and J. Bertholle, 1981-1985).

She lives and works in Athens.

From 1987 to 2001 she worked as art teacher at the "Lycee Franco - hellenique d' Ag Paraskevi".

From 1990 to 1996 she worked in the Art Center "APOPSI" teaching in the painting workshop.

In 1997 she founded the Center of Artistic Workshops "Leschi" where she has taught painting and mosaic to adults and children until 2011. She collaborates with T.A.P. (Fund of Archeological Resources - Hellenic Ministry of Culture) in order to produce exact copies of mosaics for the art shops of the National Museums.

Since 1999 she directs out-door theatrical plays for children based on known and newly written children's fairy tales.

EXHIBITIONS

1985 : Atelier Bertholle at the "Maison Mansart", Paris

1987 : Panhellenic Art Exhibition, Port of Pireus Bureau

1988 : TRITO MATI, Art Gallery, Athens (solo exhibition)

1989 : ART GALLERY OF NAFPLIO, Nafplio (solo exhibition)

1989 : "Solidarity to Armenia", Pieridis Gallery, Athens

1990 : "Fine Artists of Kaisariyani", in collaboration with the National Bank of Greece and the Municipality of Kaisariyani, Athens

1990 : ADYTO, Art Gallery, Athens (solo exhibition)

1993 : ANNY BALTA GALLERY, "3 Young Artists", Salonica

1995 : GALERIE 3, Athens (solo exhibition)

1996 : APOPSI, Athens "The story of a work of art"

2000 : ART GALLERY MINIMA, Mykonos (solo exhibition)

2001 : FONES live music cafe - Athens, "Drawings – live music"

2001 : ART TOWER, Athens (solo exhibition)

2003 : GALLERY ASTRA, Athens (solo exhibition)

2005 : CULTURAL EVENTS OF ERMOUPOLIS , Syros (solo exhibition)

2006 : ADAM GALLERY, Athens (solo exhibition)

2007 : SOUTHEASTERN UNIVERSITY, London, Participation in group exhibition intitled : "Contemporary Women Plastic Artists"

2008 : ADAM GALLERY, Athens (solo exhibition)

2010 : 12th INTERNATIONAL MOSAIC CONGRESS, Communication with subject: «Mosaic is still hot». Athens-THEOHARAKIS FOUNDATION.

2012 ERSIS GALLERY, Athens (solo exhibition)

ΤΟ ΤΟΠΙΟ

Ο ΤΟΠΟΣ

ΤΟ ΤΟΠΙΟ ΚΑΤΟΙΚΗΜΕΝΟ

2008- 2010

Το βουνό, η ανάβαση, η κορυφή, το σύννεφο.
Οι φλέβες του βουνού, ο ίλιγγος του γκρεμού, τα φιδωτά
μονοπάτια, οι πλαγιές.
Πέτρινες αλλεπάλληλες πτυχώσεις,
Πέτρα, πέτρα, πέτρα. Τα βράχια να κυλούν.
Σημειώσεις εκ του φυσικού, μετά από μανιώδη
φωτογράφιση,
Δεν είναι γραφικά,
Τα πιο απλά πράγματα γίνονται εξωπραγματικά. Το
σύννεφο κάθεται στις κορφές των βουνών η τρέχει
κυκλωτικά γύρω τους.
Η τέλεια οριζόντια του θαλασσινού ορίζοντα.

Το άγριο τοπίο, γονιμοποιείται κατοικούμενο.
Το καλάθι με το ψωμί, όλη η ζωή.
Το στόλισμα των κοριτσιών.
Γάμος, γέννηση, τάμα. Τα εικονοστάσια, οι στολές, η
τελετουργία.
Ο άνθρωπος που αναμετρείται με τα όριά του.

Πως να ζωγραφιστούν το απέραντο και η ζωή.
Χωρίς τεχνάσματα, χωρίς αργισιά, με δέος και πάθος.
Οι ιδέες υποχωρούν αμήχανα. Το θέαμα επιβάλλεται
θριαμβευτικά.
Υπερισχύει η ενατένιση.
Όλα πάλι από την αρχή.

ON THE ROAD

2011-2012

Εν κινήσει, στην άσφαλτο, σε χωμάτινους δρόμους, με το
αυτοκίνητο με μεγάλη ταχύτητα, ή πιο αργά. Εκεί
δουλεύουν τα μάτια.

Με τα πόδια αφυπνίζονται κι άλλες αισθήσεις.
Πολλές εικόνες: μακρινές θέες άπιαστες, ή χειροπιαστές
ψηλαφήσιμες με μυρωδιές και δονήσεις.

Το τοπίο μνημειακό σε διαστάσεις, σε ζυγισμένες
συνθέσεις

Το τοπίο να πολλαπλασιάζεται σαν κορνίζα. Η
ψευδαισθήση αλήθειας είναι στο κέντρο: η άσφαλτος, ή
αλλού η ζώνη ανακωχής του θαλασσινού νερού με τη
στεριά

Το τοπίο σε ανάπτυξη
Πυκνώματα της πιο ταπεινής φύσης- ύλης, με σιλιπνές
εικόνες του τοπίου σε ταχύτητα.

Να μπει ο θεατής στο τοπίο, να του δίνεται ο χώρος μέσα
και ταυτόχρονα πέρα από τη ζωγραφική πράξη.
Όπως στις ακουαρέλες των κινέζων ασκητών
ζωγράφων.

ΜΑΤΩ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
Ιούλιος 2012